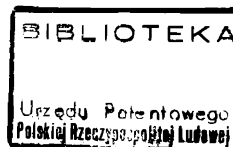

7 grudnia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

19a. 7/20

Nr 4142.

Heinz Steinhart
(Zülz, Niemcy).

Kl. 19 a 19.

E 016 7/20

Ustrój ruchomych i stałych nastawnic.

Zgłoszono 18 marca 1924 r.

Udzielono 5 lutego 1926 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy nowego ustroju ruchomych i stałych nastawnic kolejowych, polegającego na tem, że przez nałożenie na powierzchnię nabiegową nastawnicy ukośnie idących nakładek wytwarza się drugą dodatkową płaszczyznę wjazdową po prawej i lewej stronie szyny.

Do postawienia na szyny wykolejonych wozów, posługiwano się stałymi lub ruchomymi przyrządami, a w pierwszym rzędzie nastawnicami, wstawianymi pomiędzy szyny, w drugim zaś—nakładaniem na szyny płytek z powierzchnią pochyłą i bocznym skośnem wodzidłem.

W porównaniu z pierwszym rodzajem urządzeń, ruchoma nastawnica według wynalazku posiada tę zaletę, że może być zabrana na parowóz i znajduje się w każdej chwili pod ręką do natychmiastowego użytku.

Koło wozu przy wchodzeniu na szyny unosi się do góry zazwyczaj na całej długości powierzchni nastawnej i dopiero w punkcie przecięcia szyny z pochyłą powierzchnią nastawnicy wpada na nią, a stąd na szynę. Następstwem tego jest tarcie koła pomiędzy bocznem wodzidłem a szyną. W celu przeszkodzenia tarcia koła, luźna przestrzeń przechodnia między bocznem wodzidłem a szyną, co najmniej do punktu przecięcia górnej krawędzi główki szyny z powierzchnią pochyłą, musi odpowiadać całej szerokości powierzchni tarcia, co znowu jest niedogodne dlatego, iż wówczas płaszczyzna nabiegowa musi być bardzo szeroka, skutkiem czego, przy wąskiej kolejce, podobne urządzenie się nie nadaje. A zatem zastosowanie opisanych nastawnic jest ograniczone.

Na załączonym rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku:

Fig. 1 przedstawia rzut poziomy nastawnicy,

fig 2—widok z boku.

Literą *a* oznaczona jest powierzchnia nabiegowa, *b*—wodzidło boczne, *c*—szyna, *d*—ukośnie i prosto idące nasady, stanowiące przedmiot wynalazku, *e*—połączenie obu bocznych wodzideł, *f*—punkt przecięcia szyny z pochyłą powierzchnią nabiegową.

Działanie ustroju jest następujące: koło, postawione na pochyłą powierzchnię nabiegową *a*, pomiędzy jej bocznym wodzidłem *b* i szyną, ponad powierzchnią ukośnej i prostej nasady *d*, zostaje uniesione i wpada przed punktem przecięcia *f* na równą płaszczyznę biegową, ewentualnie na połączenie *e* przyrządu, a stąd przez wodzidło, którego szerokość odpowiada bocznym wodzidłom *b*, wchodzi na szynę *c*.

Przedstawiony wynalazek osiąga ten cel, iż w wiadomych nastawnicach, przez umieszczenie na płaszczyźnie nabiegowej dodatkowych nasad, ukośnie postawionych do bocznego wodzidła i do kierunku biegu, zy-

skujemy nabieg koła w całej szerokości na szyny jeszcze przed łącznikiem. Pochyłe części powierzchni nabiegowych ku krawędziom bocznym *b*, w razie potrzeby, możemy pominąć. Powierzchnie nabiegowe *d*, możemy wyprowadzić wprost z powierzchni *a*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ustrój ruchomych i stałych nastawnic, znamienny tem, że przez umieszczenie na powierzchni nabiegowej po obu stronach szyny ukośnie i prosto idących nasad, otrzymuje się nową powierzchnię nabiegową.

2. Odmiana ustroju według zastrz. 1, znamienna tem, że nasady umieszczone są ukośnie tylko z jednej strony.

3. Ustrój według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że nasady mogą być utworzone przez powierzchnie nabiegowe.

Heinz Steinhart.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

